Tutkijaviesti

Tällä palstalla nuoret tutkijat kertovat ajankohtaisista tutkimuksistaan ja jakavat otteita tutkijan elämästä. Tällä kertaa tutkijaviestiä jatkaa erikoistuva lääkäri Emil Reitala Helsingistä.

Emil Reitala
LL, erikoistuva lääkäri
Anestesiologia ja tehohoito, Helsingin yliopisto
HUS, Leikkaus- ja tehohoitokeskus
emil.reitala@hus.fi

Ennustemalli ensihoitokäyttöön

Millaisia aiheita olet tutkinut ja kenen kanssa?

Väitöskirjatutkimukseni pyörii sairaalan ulkopuolisessa ensihoidossa kohdattujen potilaiden ennusteen arvioinnin ympärillä. Vuonna 2024 julkaistussa ensimmäisessä osatyössä kehitimme ja validoimme sisäisessä aineistossa lääkärihelikopteriyksikön kohtaamien potilaiden 30 vuorokauden kuolemanriskiä kuvaavan ennustemallin. Tavoitteenamme on ollut luoda tehohoidossa jo pitkään käytetylle APACHE-mallille analoginen työkalu ensihoitolääketieteen käyttöön. Ensihoitokentän erityispiirteet ovat rajoittaneet perinteisten, sairaalaympäristöön suunniteltujen ennustemallien soveltuvuutta ja käyttöönottoa sairaalan ulkopuolisessa ensihoidossa.

Tutkimustyö on palkitsevaa ja laajentaa lääketieteellistä näkemystä

Tekeillä olevassa toisessa osatyössä tutkimme, ennustaako aiemmin kehittämämme malli kuolleisuuden lisäksi myös funktionaalista toipumista. Termiin ”melkein valmis” on oppinut väitöstyön edetessä suhtautumaan pidättäytyväisesti, joten lienee parasta, etten sano kakkosartikkelin prosessivaiheesta nyt mitään.

Kolmantena projektina käynnissä on kollaboraatio australialaisen New South Walesin lääkärihelikopteripalvelun eli tuttavallisemmin Sydney HEMSin kanssa. Validoimme mallia heidän potilasaineistossaan. Heidän hieman yllättäväkin yhteistyöehdotuksensa herätti minut siihen, että joku tosiaankin lukee julkaisujamme toisella puolen maapalloa ja samalla konkretisoi itselleni, että tieteen keinoin todella voi vaikuttaa.

Olen ollut etuoikeutettu työskennellessäni kotimaisen ensihoitolääketieteen tutkimusrintaman pioneerien ja huippuosaajien opissa. Ohjaajani professorit Jouni Nurmi ja Markus Skrifvars ovat antaneet kokemuksensa ja neuvojensa lisäksi tilaa ja vastuuta. Nimensä lehteen ansaitsee ehdottomasti myös statistikkomme Mitja Lääperi, ritarini valkoisessa haarniskassaan. Arvostan suuresti jokaista, joka on antanut väitöstyölleni aikaansa ja ajatuksiaan.

Missä tehtävässä toimit tällä hetkellä?

Toimin vielä alkusyksyyn saakka urani toistaiseksi vaativimmassa ja samalla palkitsevimmassa tehtävässä kolmen pikkulapsen koti-isänä, minkä jälkeen siirryn Etelä-Suomen lääkärihelikopteriyksikön FinnHEMS 10:n erikoistuvan lääkärin pestiin.

Miten onnistut jakamaan aikasi tutkimuksen ja kliinisen työn kesken?

Valehtelisin, jos väittäisin, ettei se ole haaste. Sanoisin, että yhtäjaksoisen tutkimusvapaajakson järjestäminen vähintään vuosittain auttaa paljon. Arki-iltoja ja viikonloppuja ei voi käyttää tutkimushommiin määränsä enempää, eikä se liene elämänlaadullisesti muutoinkaan kovin kaukonäköistä – aikapaine on ajoittain kovaa myös siviilielämässä. Ensimmäisen osatyön tutkimusryhmässä vaikuttanut dosentti, professori h.c. Tom Silfvast antoi väitösprojektia suunnitellessamme joitakin vuosia sitten viisaan neuvon: kirja on helpointa saada purkkiin ennen perheenlisäystä. Kuten yltä on luettavissa, en ottanut tätä neuvoa sen ansaitsemalla vakavuudella.

Mitä haluaisit kertoa tutkimuksen aloittamista suunnittelevalle?

Tutkimustyö on palkitsevaa ja laajentaa lääketieteellistä näkemystä. Aihe on hyvä valita tarkkaan, ja omia toiveita sen suhteen kannattaa nostaa esiin. Samoin itselleen on hyvä selkeyttää, miksi tutkimusta tekee. Väitöskirjaprojekti on (ainakin omalla kohdallani) pitkähkö tie – kivi kengässä voi käydä kaupassa, muttei juosta maratonia. Jos motivaatio on ulkosyntyinen tai aihe ei sytytä, voi taisteluväsymys iskeä matkalla.

Kun taas sopiva aihe löytyy ja paloa on, ei kannata jäädä epäröimään. Tutkimusmaailma on antoisa ja mielenkiintoinen sekä tarjoaa sopivassa suhteessa haastetta ja onnistumisen kokemuksia. Epämukavuusalueelle hakeutuminen on tässäkin yhteydessä tehokkain tapa laajentaa mukavuusaluetta.

Kenelle ja mihin sairaalaan lähetät tutkijaviestikapulan seuraavaksi?

Viestiä saa kunnian jatkaa Pauliina Paananen Turusta. ■